

Szalonunkat áthelyeztük, műhelyünket kibővítettük s ezáltal abban a helyzetben vagyunk, hogy a megrendeléseket a legnagyobb pontossággal tudjuk leszállítani. **Keck Lajos és Tsa Széchenyi tér 2.**

színház, ha a színigazgató Pestre viszi a társulatát. A színügyi bizottság azzal a megkövetéssel javasolta a kérelem teljesítését, hogy Sziklai hetenkint legalább háromszor előadást tart a színházban. Igaz, hogy az igazgató megkapta a teljes szubvenciót, mert a kisgyűlés átértézte, hogy ezzel köteleességet támogatni a színházat, amelyet a közönség nem támogat eléggé. Igen helyes volna a Színházbarátok Egyesületének megalakítása, de ennek az akciónak nem a hatóságtól, hanem a társadalom köréből kell kiindulnia.

A színigazgató

Lávollétében Herczeg Vilmos igazgatóhelyettes nyilatkozott a következőkben:

— Pásztor József beadványával kapcsolatban ki kell jelentenem, hogy a szegedi társulat nem megy Kecskemétre, sem Debrecenbe, csupán a budapesti kirándulást vettük tervbe. A színház becsukásáról szó nincs, május végéig hetenkint legalább is háromszor lesz előadás. Szó van a Vigaszínház, a Belvárosi és a Nemzeti Színház együttesének szegedi vendégszerepléséről. Bemutatjuk a Móra-darabot is. Állandó vendégszereplések lesznek, ezzel egé-

szítjük ki a Szegeden maradó csonka társulatot. Az azonban valószínű, hogy a nagyhéten nem tart előadást a színház. A legutóbb bemutatott két darab: a „Montmartrei ibolya” és az „En és a kisöcsém” némi emelkedést eredményezett a bevételi átlagban, de még így is a tavalyi átlagos bevétel 50 százalékát sem értük el.

— A vidéki társulatok valamennyien meg rövidítik szezonjukat; ahol azelőtt 5 hónapos időny volt, ma három hónapos szezon tartanak. Szeged sem tudja biztosítani a régebbi színházszezon. A másik főbaj, hogy nincs megfelelő darab. A darabhiány megöli a vidéki színházakat, Budapesten emiatt csak egy operettszínház képes működni.

— Ami a szubvenciót illeti, igaz, hogy felvette az igazgató, de az utolsó fillérig kifizette a tagoknak, akik ellátásukra, lakbérre és egyéb beruházásra költötték el. Tehát ez a pénz itt maradt Szegeden. Nincs más megoldás a színigazgató részére, mint a pesti vendégszereplés. 7—800 pengős a napi kiadása a szegedi színháznak, ezzel szemben a naponkénti átlagos bevétel mindössze ötszáz pengő. Ez így nem mehet tovább; ezért kellett valamilyen megoldáshoz folyamodni.

Nem kedvezőbb a helyzet

az állattartó gazdák

számára sem, hiszen jószágainak szaporulataért azt sem kapj meg, amennyibe neki a növények jószág felneveltetése kerül. Akik pedig disznóhizlalással is próbálkoztak, azok meg éppenséggel ráfizettek erre a különkenti 50 filléres sertésárak mellett, noha a szalámi ára épúgy 3 pengő 50 fillér, mint amennyi volt akkor, amidőn —80—1 pengő körül kaptunk egy kiló sertéshúst.

De a szegedi gazdák semmi javát sem látják annak, hogy növekedő kicsinyeik számára 1 pengő 30 fillérért kell

a cukor

kilóját megvásárolni, amikor a külföldi ezen ár egy harmadáért vagy negyedéért kapja. A

boraink

az elmúlt esztendőben nyomott áron alig voltak értékesíthetők és azt olvassuk az újságokból, hogy a velünk szerződő államokban, Ausztriában és Olaszországban az exportáló külállamok sorában Magyarország másod, harmadhelyre szorult, holott a dolog természete szerint első helyen kellene állnia.

Megoldatlanul áll

az önhibájukon kívül eladósodott gazdák

problémája is, mert jórésze a mérsékelt kamatokat sem bírja fizetni. Hogy a tőkét visszatörlessze, ahhoz talán még az unokája élete is kevés lenne. Ha kereskedő, iparos a gazdasági válság következtében eladósodott, úgy hitelezői jóindulatával megegyezhet és egzisztenciáját folytathatja. Fokozottan szükséges ez a mezőgazdák számára, természetesen figyelembe véve ezen osztály és a telekkönyvi jog különleges helyzetét. A védettségi határidő közel fél év múlva lejár és a végleges rendezésnek semmi nyomát nem látjuk.

A gazdatársadalom a kormányzópart támogatásában az ígéretein kívül nagyon szerény morzsákban részesült, ennek előnyeit legfeljebb egyesek látták, akik a nép bizalmát szálították, mert míg a nép a válság következtében pusztult, maga anyagiakban évről-évre gyarapodott.

Véget kell vetni már ennek a világnak. A gazdáknak öntudatosan szervezkedni kell s olyan képviselőt választaniok, aki az érdekeikért sikra is száll és a pártfigyelem nem szerelheti le őket.

Az Egységes Pártban elhelyezkedett kisgazdák nem tudtak érdekeik védelmére érdemlegeset kifejtetni, de aligha bízhatunk abban, hogy az ugynevezett Kisgazda Párt ezekért az érdekekért erélyesen harcbaszáll. Hiszen egyik vezére, Ula in Ferenc kijelentette, hogy Bethlen Istvánnak az egységes pártból való kilépése után nincs semmi akadálya annak, hogy az egységes pártba belépjen s valóban a kormánypart és az Eckhardt-párt együttes listán indul Miskolcon is.

A fenti okokból kénytelen az öntudatos gazda ellenzékbe vonulni, hogy ezen oldalról harcolva vívja ki sorsának jobbrafordulását és ennek következményeként Szegeden az ellenzéki programmal fellépő és érdekeiért küzdeni kész R a s s a y Károlyt kell, hogy támogassa szavazatával, mert a mai politikai viszonyok között és a jelenleg adott szegedi politikai körülményekhez képest benne található felérdekeinek küzdő harcosát.

**Börönd és bördiszműárak
Női divatböröndöket**

legelőször kész t

Borbély bördöndös

Faketasas uca 11

Gazdatáborozás

Irta ifj. Dobó Ignác

A közeledő országgyűlési képviselőválasztások napja mindjobban sürgeti, hogy a szegedi gazdatársadalom a politikai hovatartozandósága kérdésében döntsön. Bár a nemzet tulnyomó többségét a gazdák teszik, még sem kaptak soha a törvényhozásban olyan súlyt, sem pedig érdeküknek oly védelmelt, amely a magyar nemzetnek fentartó oszlopos elemét méltán megilletné. A hibák részben magukban a gazdáknak keresendők, mert nem tették eléggé megfontolás tárgyává, hogy képviselőségükkel a parlamentben kit bizzanak meg.

Az elmúlt esztendő képviselőházi ciklusában mindig volt több-kevesebb csizmás kisgazda képviselő, de ezek többnyire a tisztelt Ház éttermében hallatták hangjukat, politikai tevékenységük pedig kimerült a többségi párt határozataihoz való fejbólogatásban és most, amikor az elmúlt ciklus mérlegét megvonjuk, bizony alig találunk a gazdák javára olyan segítséget, amely őket a kormányzó párt táborába hivatgatná, mert ugyan

mi is történt az elmúlt négy év alatt a mezőgazdák érdekében?

A tej árának a budapesti fogyasztó részére való felemelése csak a Pest közelében levő nagybirtokok érdekeit szolgálta,

a szegedi tanyai gazda ma sem kap 7—8 fillérről többet literenkint a tejéért.

A fa-kartell, a vas-kartell, a textil- és zsák-kartell és a még itt fel nem sorolt kartellek hosszú sora drágította azoknak a cikkeknek az árát, amelyekre a mezőgazdának a megélhetéséhez és a kis gazdaságának a viteléhez feltétlenül szüksége van. A rézgalic-kartell, az állati oltóanyagok és a növényi védekező szerek, valamint a műtrágya-gyárak kartellja pedig egyenesen lehetetlenné teszi, hogy a kisgazda egzisztenciájához tartozó állattállományát és gyümölcsösének természetét az állati és növényi betegségekkel szemben megvédje és földjének fogó termőerejét növelhesse. Hány, de hány ígért és kijelentés hangzott el abban a tekintetben, hogy a kartellek megszüntetettnek

és a világválság folyamánként amúgy is nehéz sorba jutott földműves osztály ezek kiszákmányolásától mentesítették.

Még nem történt semmi.

Sőt az elmúlt esztendő tanúságai azt mutatják, hogy a kormány nem a gazdasági szabad mozgás és vérkeringés útja felé tör, hanem mesterséges alakulatokkal további megkötöttségeket teremt.

Fentebb már említést tettem arról, hogy a tejrendelet csak arra volt alkalmas, hogy egyes nagy uradalmak kiváltságos helyzetük folytán nagy nyereséghez jutottak és az ipari üzemek és gyárvállalatok ezt indokul hozták fel arra, hogy a megélhetési cikkek drágasága folytán a munkabérek magassága miatt az ipari termelvények árait le nem szállíthatják. De a helyi jelentőségében lényeges

paprikaszövetkezet

kérdése ugyancsak azt mutatja, hogy mesterséges alakulattal az egészséges termelést és terméserősítést elérni nem lehet, hanem

a paprikatermelők és kikészítők egyöntetű felfogása szerint ebben csak a szabad forgalom és verseny árszabályozó hatása érvényesülhet,

mert zárt területté való alakítás, ha helyes is, azonban nem lehet egészséges az, hogy a termésterületet szervezet útján szabályozzuk. A forgalmi élet, a kereslet és kínálat szabályai adják ugyanis azt, hogy melyik évben mennyi paprikát termeljen a gazda, azonkívül a vetés forgó szükségletei. Az elmúlt évben azonban a kötöttségnél fogva iparszerű paprikatermelők rendezkedtek be, így az egyik paprikaőről ma a 38 kat. hold földjének majdnem teljes egészét paprikával ültette be. A szövetkezet olyanokat is paprikatermelésre csábított azon ígéretével, hogy az árakat emeli, akik soha paprikatermeléssel nem is foglalkoztak, de a paprika árának emeléséből semmi sem lett, hanem az utóbbi hetekben még csak tovább süllyedt.